11.85 1

Jordi Solé Tura

Notes pel Col.loqui

EL PENSAMENT POLITIC CATALA D'ESQUERRA

Casal Bonavista

Barcelona, 14 de novembre de 1983

I. Dificultat de limitar-nos a la Catalunya actual. Total interrelació entre Catalunya i resta Espanya. Només cal recordar els resultats de les eleccions generals del 28 octubre. Comportaments electorals semblants (especialment entre els treballadors).Fins i tot els avenços d'A.P. De fet, CiU va ocupar el lloc d'UCD.

II. Parlar de pensament polític català d'esquerra, vol dir trobar la síntesi teòrica i política entre dues grans qüestions;

1.El fet nacional.

2. La transformació de l'hegemonia en el bloc de classes que constitueix la societat catalana. Fer dels sectors obrers i populars els sectors políticament i socialment hegemònics.

La primera qüestió planteja avui seriosos problemes d'anàlisi. La segona no es pot plantejar ni resoldre només en el marc estricte de Catalunya.

III. Sota el franquisme, el problema es plantejava de manera més simple; el fet nacional i la política d'esquerra coincidien fàcilment perquè l'enemic era fàcil d'indentificar(el franquisme) i perquè aquest enemic ho era explícitament de les dues coses alhora (de Catalunya com a nació i de l'esquerra).

Això feia possible,fins i tot, la coïncidència de sectors polítics diferents (comunistes, socialistes, cristians nacionalistes, nacionalistes laics, etc.). Recordar la política unitària i les seves realitzacions; la lluita per l'Estatu

tatut, l'Assemblea de Catalunya,la Taula Rodona de Forces Polítiques, la Coordinadora de Forces Polítiques.el Consell de Forces Polítiques, etc.

IV. En aquella fase, el pensament polític era, essencialment, estratègia política. En aquest sentit, gran protagonisme del PSUC. L'estratègia es basava en dues idees motrius;

1. L'afirmació política de Catalunya com a nació,no per una anàlisi teòrica sinó per un acte de voluntat política.

2. La integració dels catalans d'origen i dels catalans d'immigració en una sola col.lectivitat, també com a acte de voluntat política.

I com a teló de fons, la solidaritat amb la lluita per la democràcia a tot Espanya (només cal recordar el programa de l'Assembla de Catalunya; restabliment de les llibertats polítiques i sindicals, restabliment provisional dels principis i de les institucions de l'Estatut de 1932, amnistia política i coordinació de la lluita politica de Catalunya amb la lluita política democràtica de la resta dels pobles d'Espanya)

V. La reflexió teòrico-política sobre la condició nacional de Catalunya i la vinculació del fet nacional amb l'hegemonia popular a Catalunya va quedar en segon terme. Viviem mecànicament de referències te'oriques del passat (prat de la Riba, Rovira i Virgili, o, en un altre context, Lenin i Stalin). Algunes de les elaboracions noves (els fullets del PSUC sobre la qüestió nacional, els plantejaments de Jordi Pujol i

el seu cercle,etc.) també es basaven en pressupòsits teòrics anteriors i, en tot cas, en un coneixement imperfecte de la societat catalana i les seves transformacions.
Entre els nous elements, importància cabdal de Pierre Vilar (Catalunya a l'Espanya moderna) i Vicens Vives(Industrials i polítics). El problema que va plantejar el meu llibre sobre Prat de la Riba. Les aportacions dels altres membres de la mesa, el Col.loqui d'Historiadors, la revista "Taula de Canvi", etc.

VI. La situació actual.

1. Pensar en profunditat el concepte de "Catalunya nació" i, per tant, el concepte teòric de "nació" i la realitat específica de la Catalunya actual.

En aquest sentit, recordar la meva definició a "Taula de Canvi". QUI ES AVUI L'ENEMIC ?

2. En què pot consistir avui l'hegemonia popular a Catalunya i quines són les condicions per a fer-la possible ?

Recordar el plantejament del "Catalanisme popular" per part del PSUC. Potser l'únic que tenia implicacions teòriques serioses. Però ha estat políticament derrotat.

Els actuals plantejaments nacionalistes; o són simple regionalisme possibilista (CiU) o expressió d'un vpluntarisme que no aporta solucions polítiques reals (ERC, Nacionalistes d'Esquerra).

Quant als socialistes,no hiha cap idea clara. V.G. el plantejament de la LOAPA. La supeditació política a la lògica del seu poder central.

VII. Necessitat d'una síntesi que situï el centre de gravetat en la construcció d'una autèntica autonomia (equivalent en la pràctica a un sistema federal) i que superi l'escissió de les classes populars en funció de la llengua o del lloc d'origen.

Això només és factible a través d'un tipus d'hegemonia política i d'obra de govern que posi l'accent en;

- la participació dels ciutadans
- la descentralització política interior
- el reequilibri de Catalunya (la "reconstrucció")
- la capacitat d'impulsar una autèntica política econòmica capaç de donar solucions, des d'aquí als problemes bàsics;atur, reindustrialització, etc.
- la plenitud cultural, la qual exigeix entre altres coses la coexistència entre dues llengües en peu d'igualtat.
- la universalització de les nostres referències polítiico-culturals (v.g. la pau, el desarmament, la solidaritat amb els pobles que lluiten per la independència nacional, etc.)
- la solidaritat amb la resta dels pobles d'Espanya.

Només així aconseguirem replantejar sobre noves bases el concepte de comunitat nacional estabilitzada. Llavors tindrà sentit parlar de nacionalitat catalana.

CASAL BONAVISTA

CENTRE CULTURAL I POLÍTIC

Bonavista, 6, 2.on - Tel. 217 30 28 - Barcelona-12

El CASAL BONAVISTA us invita a assistir al

COL·LOQUI SOBRE EL PENSAMENT POLÍTIC CATALÀ D'ESQUERRA

en el qual intervindran

JOSEP BENET
J. A. GONZÁLEZ CASANOVA
VICTOR HURTADO
ISIDRE MOLAS
JORDI SOLÈ i TURA

El col·loqui es desenvoluparà en dues sessions

Dilluns, 14 de novembre:
El pensament polític català d'esquerra en relació amb la Catalunya actual.

Dilluns, 21 de novembre:
El pensament polític català d'esquerra en relació amb l'Espanya actual.

Els debats s'iniciaran després d'una breu introducció:

el 14 de novembre, de **Josep Benet**
el 21 de novembre, de **J. A. González Casanova**

Presidirà les dues sessions

JOAN CASANELLES IBARZ
PRESIDENT DEL CASAL BONAVISTA

Rev. tecnològica → — cel [illegible]

Cat Nº Cobert.

- La dreta catalana era l'esquerra en relació amb els pri[illegible] a Madrid.
- El pes del partit (Trias):
  - Quin és el element de centralitat? I les inter-accions?
  - Permanent tecnocràtic d'esquerra.

- Importància de l'escola
- Els crítics comencen
- El partit: però, per què manifestació 1977
  i no ara
  - La part d'occident.

Partit d'esquerra: ca-ri radical.

Reforma agrària: per això PSUC.
Unitat de l'esquerra.